

Trong thời gian của Công Sơn, đàn ông còn bị coi là thú vật thì đàn bà chỉ là món đồ chơi cho đàn ông

Sau 3 năm bị Nhà nước VN giam cầm với lý do "hoạt động tuyên truyền chống Nhà nước Xã hội Chủ nghĩa VN," luật sư Lê Thị Công Nhân chia sẻ cùng đồng chí Phía Trước những ngày tháng đấu tranh dân chủ để những ngày công chúng trong cộng đồng tù đày

Luật sư Lê Thị Công Nhân tâm sự rằng "nhân phẩm của phụ nữ bị chà đạp" và từ nhân bị đày xé "những mất ngủ rồi nó lên.."

Khi đồng chí hỏi về quá trình tham gia vào các hoạt động dân chủ ở VN, cô luật sư trả lời cho biết:

▢ **Luật sư Lê Thị Công Nhân:** Thực ra từ bé tôi đã thích thời sự... Đó là khi đi học cho thiên hướng của tôi. Nó là một quá trình chứ không phải từ nhiên một ngày kia thì tôi bỗng dưng thay đổi. Đến một ngày nào đó khi nhận thức về đời mất mát đi về lòng thì chợt của nó thay đổi. Trải qua một quá trình nhận thức, tôi chuyển sang hành động!

▢ **Phía Trước:** Có thể chia sẻ cùng bạn đồng chí của Phía Trước về quá trình bị bắt giam vào năm 2006?

▢ **Luật sư Lê Thị Công Nhân:** Trước đó thì tôi đã bị bắt rớt . nhieu lần. Khi Đảng Thắng Tiến công khai thành lập vào 8/9/2006, tôi đã xác định không sợ thì muốn tôi sẽ bị đi tù. Trước khi bị đi tù, chúng tôi nhận rằng tôi sẽ trải qua quá trình bắt bớ, thêm vạ, dũa dũa, kích bác... Mặc dù chưa từng trải qua những tôi đã định chủ nhieu đi trước công truyền kinh nghiệm.

Gần 6 tháng từ ngày 8/9/2006 đến 6/03/2007 tôi bị dìm, dìm a dìm m, kích bác những tôi không từ bỏ con đường của mình. Họ dìm tôi bằng cách hãm sát trí tôi làm việc ở Bộ Tư pháp.

Còn dìm a dìm m thì quá nhiều, để dìm a bấn thân tôi và thắm chí cả gia đình tôi. Ví dụ, họ dìm a rằng khi mà tôi bị lên cơn đau tim, họ sẽ nói với bạn bè tôi không cho bà. Những tôi đã vượt qua tất cả và họ phải từ bỏ việc thuyết phục tôi quy thuận.. Họ đã chọn cách ngăn xếp tôi từ việc những tù chính trị như chúng tôi. Và tôi hiểu rằng, đi tù không phải là đi tù từ những tù nhân và việc đưa Lê Thị Công Nhân vào tù cũng chỉ là phải. Việc tôi từ những tù nhân của công an VN.

Trong những cuộc thẩm vấn, họ đã nhắc đi nhắc lại những lời nói rằng: "Nếu đi tù chỉ là đi tù từ những tù nhân, thì họ sẽ làm cho cuộc sống của tôi sẽ còn tồi tệ hơn cả cái chết." Tôi cũng chấp nhận hình dung ra đi tù gì tồi tệ hơn cái chết vì tôi cũng không biết cái chết là như thế nào. Vì vậy, tôi đi cho việc gì đến sẽ phải đến.

Ngày bắt giam tôi, tôi vẫn khỏe. Sau một đợt căng thẳng giữa hai bên, tôi bị bắt vào ngày 3/2 và

gửi tôi 2 ngày 2 đêm tại 87 Trại Hạng Đẳng. Từ đó đến ngày 7/3/2007, tôi liên tục bị triệu tập những tôi không đi và khi nào họ bắt bực mình. Sau đó tôi bị khai tử và bắt giam. Những hành động của họ không làm tôi chùn bước mà càng khi nào tôi tin tưởng hơn vào những gì mình đã làm.

Phía Trắc: Còn với những ngày đi tù chỉ có họ đó phải là quãng thời gian rất tồi tệ? Có thể chia sẻ với những khó khăn đó?

Luật sư Lê Thị Công Nhân: Tôi phải kể từ những ngày đi tù bị giam, vì một ngày tù bị giam được tính như một ngày tù. Ngay từ ngày đi tù tôi đã bị giam chung với những phạm nhân và sinh hoạt như một tù nhân bình thường. Bị giam của tôi nằm ở Hà Lò (Trại tù bị giam ở Hà Nội và đến năm 1997 chuyển về Củ Chi Diệt, huyện Tân Liêm, Hà Nội).

Bị giam được thời gian cho 15-16 người những lúc nào cũng trong tình trạng quá tải với ít nhất là 19 người và cao đến mức lên tới 40 người. Chiều nằm của tù nhân là 2 mét vuông (1mX2m), những trên thực tế, mức độ người chỉ có chiều rộng khoảng 3-4 centimet để nằm và dường như nhiên xảy ra tình trạng một người nằm nghiêng thì tất cả cùng nghiêng.

Những riêng tôi, tôi đấu tranh bằng được 2 mét vuông cho mình. Một chuyện nhỏ nhỏ vậy thôi, nhưng trong tù đó là việc rất quan trọng. Những tù nhân bình thường khác, họ không biết quy định này và khi đã được biết, họ cũng không dám đấu tranh vì sợ bị đánh bằng nhiều cách (đánh bằng dùi cui hoặc đánh bằng hình thức, không có cái họ đi tìm án...).

Trên thực tế, tôi được "khác người" rất nhiều so với tù nhân khác, nhưng tôi có được như sự đấu tranh của riêng bản thân mình và cũng không được trả về 100 phần trăm đúng với quy định. Ví dụ về nước uống, tù nhân phải được 2 lít thì họ chỉ phát được 1-1,2 lít. Tôi yêu cầu phải như này để nước uống như đã được nhà nước quy định, vì không được phát đầy đủ nước uống nên rất nhiều tù nhân bị bệnh sốt rét. Một tuần 7 ngày thì chúng tôi chỉ được 2 ngày ăn rau tươi, vì đa phần các rau đã bị úng thối khi họ dùng để nấu canh cho tù nhân. Một tuần họ phát cho chúng tôi một lát thịt (một) khoai lang bằng 2 ngón tay (phần), và 1 con cá. Nếu có cái gì như là quy định án tù 4 năm thì được phát một cái màn, nhưng đã bị nhà tù VN biến thành như thể như phải đi tù 4 năm mới được phát một cái màn!

Trong tù còn có tình trạng nhiều người tù thi đua, có thể gọi là "mama ông qu", được cán bộ quản tù sắp xếp với phòng giam: lấy tù nhân để quản tù nhân. Những người này gọi như bán linh hồn như quản đạo và họ biến nhà tù thành địa ngục. Ở trại giam số 5, họ ra những quy định rằng tù nhân phải gọi cán bộ là ông, bà và xưng cháu – chuyện này hoàn toàn không khác thói phong kiến xa xưa. Thậm chí, người cán bộ đó chỉ 18, 19 tuổi và rất trẻ đẹp 12 và người tù có thể là 50, 60 tuổi và phải gọi cán bộ là ông, bà và xưng cháu, có trẻ con họp còn xưng con – như một người nô lệ! Nếu không tuân theo thì lấy các "mama ông qu" sắp xếp hù dọa và đánh đập. Có những tù nhân "u tú" được lấy ra chọn để phục vụ cho những ý đồ đen tối của các cán bộ, và cán bộ công an đó luôn luôn là chân lý và đúng.

Phía Trắcc: Cảm xúc của chị khi ngồi trong phòng giam của chính quyên như thế nào?

Luật sư Lê Thị Công Nhân: Tôi thấy rằng nhân phẩm của phần . bị chà đạp tàn tệ trong nhà tù và đến bây giờ tôi vẫn bị ám ảnh, vẫn nhớ mọi thứ về những ngày ở tù. Rất đáng tiếc là nhà tù tôi đi được đánh giá là tốt nhất VN, được biết là tốt nhất miền Bắc VN.

Phía Trắcc: Từ hôm ra tù ngày 6/3/2010, phía bên an ninh đã có

đang thái gì với chị không?

Luật sư Lê Thị Công Nhân: Ngày ra tù, bên an ninh áp giải tôi về.
Tôi không được có cái cảm giác sung sướng như các tù nhân
. khác. Tôi chưa kịp bước chân ra khỏi khuôn viên nhà tù
thì công an A42, những người đã từng bắt giải tôi đã đi kèm cùng
để áp giải tôi. Tôi đã nói đùa với họ rằng: "Trước khi đi tù thì tôi đã đi tù rồi,
và đến khi đi tù xong thì vẫn đi tù nữa."
Thái độ của họ thì vẫn như trước đây – luôn hằn học và dè dặt.

Phía Trắcc: Trong số những người công an thẩm vấn và canh giữ
chị, chị có gặp người nào khiến chị thấy họ có những tư
tưởng, suy nghĩ đối lập với "đang chí" của họ không?

Luật sư Lê Thị Công Nhân: Tôi chưa thấy người nào những tôi
không nghĩ là không có người nào. Vì họ đã được đào tạo
nghịp vụ để che giấu cảm xúc. Hơn nữa, trong tất cả các buổi
thẩm vấn, luôn có 3 người tra hỏi tôi. Số bộ trí này tôi cho
rằng chị yếu là để giám sát nhau và họ trả nhau. Thứ tư thì
là trong suốt quãng thời gian này, tôi chưa gặp người nào khiến
tôi có cảm nhận họ rõ rệt về việc có tư tưởng khác với
số đông bên họ.. Những tôi cũng có cảm nhận rằng hai người –
. một nam và một nữ – trong số họ không ghét tôi, không
hằn học tôi như những người khác. Hai người này đều nằm trong A42 và
đều là những người còn rất trẻ.

Đa số họ làm việc rất thiêu văn hoá vì khi họ thẩm vấn tôi
thì họ không bao giờ cho biết tên chị. Thứ nhất khi tôi hỏi thì
họ không trả lời, và khi tôi hỏi theo lý lẽ pháp luật thì họ
vẫn không trả lời. Hỏi mãi hoài thì tôi được biết tên một
. vài người, trong số đó thì có khoảng 3-5 người.

Phía Trắcc: Thứ nhất, về phía gia đình thì họ có phần nào tham
nào với các hoạt động chính trị của chị?

Luật sư Lê Thị Công Nhân: Công chúng dường như ai cũng quan tâm
tới vấn đề này với một sự háo hức, kinh ngạc. Dù hiểu
thôi, vì ai cũng biết rằng số chị trên của người thân sẽ gây
. khó khăn nhất cho con dường như sẽ nghĩp của bên thân,
còn hơn số chị trên của kẻ thù gặp bên họ. Những tôi là một người
may mắn! Gia đình tôi có thái độ và hành xử đúng đắn, đúng
với lòng tin của chính họ trước tiên và thứ hai thì họ là
những người có nhận thức. Họ không để hiểu biết về chính
. trị, cũng không tham gia trực tiếp và cũng không bị

Luật sư Lê Thị Công Nhân chia sẻ những ngày tháng đấu tranh dân chủ để những ngày cuối cùng trong cuộc đời được sống trong hòa bình.

Tác Giả: Nhóm phóng viên Phía Trác
Thứ Năm, 12 Tháng 8 Năm 2010 07:30

chèn ép và đòi hỏi bất công, những hành động ngược đãi tôi.

Vâng, xin cảm ơn chị đã tham gia cuộc trò chuyện! Phía Trác
chúc chị những ngày tiếp theo tiếp tục mạnh mẽ và luôn bùng cháy
niềm tin.